

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2022:233671
Datë: 25.03.2024
Numri i dokumentit: 05495065

C-IV-13-0890

Ankuesi

Xh Z, fshati R, Viti.

Kundër

E paditura

Agjencia Kosovare e Privatizimit, rr. “Dritan Hoxha” nr. 55, Lakrishtë, Prishtinë.

Për: Palët

Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Dhoma e Posaçme), gjyqtari Sylejman Shumolli, me 25 mars 2024, lëshon këtë:

A K T G J Y K I M

- I. **REFUZOHET** ankesa si e pabazuar dhe **VËRTETOHET** vendimi i Autoritetit të Likuidimit GJI095-0470 datë 14 maj 2014, si i drejt dhe i bazuar në ligj.
- II. Nuk caktohen taksa gjyqësore për ankuesen.

Rrethanat faktike dhe procedurale

Me 03 qershor 2013, ankuesi dorëzoi në Dhomën e Posaçme, një ankesë kundër Vendimit nr. GJI095-0470 datë 14 maj 2014, të Autoritetit të Likuidimit të Agjencisë Kosovare të Privatizimit (më tej Autoriteti i Likuidimit ose shkurt AL), me të cilin ishte refuzuar si e pavlefshme kërkesa e tij për kompensimin e pagave të papaguara për periudhën tetor 1991 – korrik 1999, në shumë prej 13,024.28 € dhe shpenzimet e procedurës gjyqësore në shumë prej 300.00 € nga NSH “Banja e Klllokotit” (në likuidim). Ankuesi pohoi se ka kërkuar nga AKP që t’ia bëj kompensimin e pagave të papaguara në shumën e lartcekur, mirëpo AKP me vendimin e saj e ka refuzuar kërkesën e tij me pretendim të pasafatshëm kinse nuk janë përfill afatet kohore të ankimimit. Ankuesi më tej theksoi se që nga instalimi i organit të dhunshëm në ndërmarrje më 1991, punëtorët të cilët ishin duke punuar në ndërmarrje, janë larguar me dhunë nga vendet e punës me aktvendime nga drejtori i dhunshëm I T me arsytetime të ndryshme të cilat janë të evidentuara në Aktvendimet e se cilit punëtor e që nuk ishin asgjë tjetër vetëm se një farsë e udhëheqjes së dhunshme të instaluar në ndërmarrjen tonë më 1991 dhe kanë aplikuar ligjet diskriminuese që

ishin vetëm për shqiptarët. Ankuesi pohon se i kanë larguar nga vendi i punës dhe atë ka përdorur dispozita diskriminuese në vetë aktvendimet e largimit/sipas Fletës Zyrtare të Serbisë nr.40/90 dhe 54/90 njëherit ka aplikuar edhe nenin 7 pika 1.3 dhe 10 neni 87 të LMD, në fletoren famëkeqe zyrtare të Serbisë nr.45/91, e posaçërisht neni 12 i Ligjit të punës në rrethana të jashtëzakonshme i cili ligj ishte i aprovuar me të vetmin qëllim për tërë territorin e Kosovës. Ankuesi më tej pohoi se kanë pasur ndërprerje të marrëdhënies së punës sipas normave juridike famëkeqe edhe pse punësimi i tyre ka qenë i vetmi burim i ekzistencës në familjen e tij disa anëtarëshe, andaj edhe kërkon kompensimin në tërësi nga NSH për të ardhurat personale që nga dita e përjashtimit nga puna, që nga viti 1991 (ekziston data e përjashtimit nga puna në aktvendimet e çdo njërit punëtor), pasi që besojmë se pa kurrfarë baze juridike jemi larguar nga e paditura. Ankuesi më tej theksoi se ka bërë ankesa nëpër të gjitha instancat e ankimimit por për shkak të luftës dhe djegieve që kemi pasur i gjithë dokumentacioni i ankimimit na është zhdukur apo djegur, kështu që nuk jemi në gjendje që ti paraqesim si provë, por besoj se duhet ti keni parasysh dhe ti merrni parasysh si prova në shqyrtim këto që u thanë më lartë, sepse edhe pse i kemi kërkuar këto prova të ankimimit, gjykata nuk është në gjendje të na i gjen. Ankuesi i propozon gjykatës që të anulohet vendimi i AKP-së si dhe të detyrohet e paditura që të bëjë kompensimin e pagave të papaguara në shumën e cekur më lart si dhe shpenzimet gjyqësore 300.00 € me kamat 3.5% deri në ditën e ekzekutimit të këtij aktgjykimi dhe shpenzimet e procedurës kontestimore, përpilimit të ankesës, taksat, shpenzimet e tjera në afat prej 15 ditësh nga dita e dorëzimit të aktgjykimit me kërcënim me forcë të ekzekutimit ose të urdhërohet që këto të ardhura personale të na kompensohen nga 80% i vlerës së shitjes-privatizimit të NSH shumë kjo që i mbetet AKP-së. Ankuesi në mbështetje të ankesës së tij ka bashkangjitur vetëm vendimin e kundërshtuar.

Me 12 dhjetor 2016, e paditura në mbrojtjen e saj të parashtruar kundër ankesës, pohoi se i përmbahet qëndrimit se AL ka bërë vlerësim të saktë të rrethanave faktike dhe se dispozitat e zbatueshme ligjore gjithashtu janë zbatuar saktësisht. E paditura konsideron se është e rëndësishme të theksohet se objekt i kësaj procedure gjyqësore është vetëm ligjshmëria (përputhshmëria me Ligjin 04/L-034) e vendimit të AL. Neni 74.2 i Ligjit 06/L-086 parashikon që ankesat e dorëzuara në DHPGJS kundër vendimeve të AL duhet të bazohen në pretendimin se procesi i likuidimit nuk është kryer në përputhje me Ligjin 04/L-034 për AKP-në. Ankuesi nuk ka treguar se cili Nen i Ligjit 04/L-034 është shkelur nga AL në marrjen e vendimit dhe në këtë mënyrë ka shkelur nenin 70.2 të Shtojcës së Ligjit 04/L-033 i cili parashikon që ankesat e dorëzuara në DHPGJS kundër vendimeve të AL duhet të bazohen në pretendimin se procesi i likuidimit nuk është kryer në përputhje me Ligjin 04/L-034 për AKP-në. Prandaj, në pajtim me qëndrimin e vet ankuesit, vendimi nuk bie në kundërshtim me asnjë dispozitë të Ligjit 04/L-034 dhe prandaj nuk ka bazë ligjore për të shfuqizuar vendimin. Rrjedhimisht, në zbatim të Nenit 70.2 të Shtojcës së Ligjit 04/L-033 ankesa në fjalë është e pabazuar. Gjithashtu, ankuesi nuk ka ofruar ndonjë argument ligjor në mbështetje të ankesës së tij dhe në këtë mënyrë ka shkelur Nenin 27.2.4 të Shtojcës së Ligjit 04/L-033 i cili parashikon që një “*ankesë duhet të përmbajë ...argumentet ligjore mbi të cilat mbështetet ankesa*”. E paditura më tej pohoi se pagat e pretenduara nga parashtruesi janë të parashkruara bazuar në nenin 36.2.1 të Ligji Nr.04/L-034 dhe neni 608 të LPB (publikuar në GZ Nr.53 të vitit 1976). E paditura theksoi se kërkesa e ankuesit u refuzua si e pabazuar për shkak se ankuesi nuk kishte ndërmarrë ndonjë veprim juridik për të kërkuar pagat e pretenduara brenda afatit të parashkrimit. Sikundër është bërë e qartë në

vendimin e AL, ankuesi nuk ka ndërmarrë asnjë veprim juridik për kërkimin e pagave nga tetori 1991, kur fillojnë pretendimet për paga. Neni 36.2.1 i Shtojcës së Ligjit Nr.04/L-034 parashikon se “...elementet në vijim përbëjnë bazë të mirë dhe të mjaftueshme sipas këtij ligji për refuzimin e një kërkesë apo interesi të pretenduar të kapitalit apo pronësisë... Kërkesa apo pretendimi është i pasafatshëm sipas kufizimeve kohore të aplikueshme”. Po ashtu Neni 37.4.1 i po kësaj Shtojce parashikon se “kërkesat që konsiderohen të pasafatshme sipas afatit të kufizuar të përcaktuar me ligje të aplikueshme si edhe kërkesat që nuk janë parashtruar në mënyrë të rregullt apo në kohë para gjykatës refuzohen dhe nuk gëzojnë të drejtë për të marrë pjesë në disburimet nga likuidimi”. Dispozitat në fjalë që janë *Lex Specialis* jo vetëm që lejojnë por e detyrojnë AL të zbatojë Nenin 608 të LPB i cili parashikon se “pagesa e pagës apo rrogës, apo çdo lloj tjetër kërkesë e punëtorit që buron nga marrëdhënia e punës do të parashkruhet për tre vjet”. E paditura më tej thekson se i përmbahet qëndrimit se ankuesi efektivisht nuk ka qenë në vendin e punës dhe nuk ka ofruar shërbime pune në NSH-në gjatë periudhës 1991-1999, ndaj si rrjedhojë nuk mund të shpërblehet me paga për shërbime që nuk i ka ofruar. Në rastin në fjalë ankuesi nuk ka ofruar asnjë shërbim pune në NSH gjatë 8 viteve ndaj nuk mund të shpërblehet me paga në këtë periudhë. Ankuesi i ka bazuar pretendimet e tij për paga të papaguara mbi aktgjykimin e Gjykatës Komonale në Viti C.nr.152/06 datë 13 nëntor 2006, duke pretenduar dhe shumë për shpenzimet gjyqësore por aktgjykimi në fjalë nuk përmban vulën e plotfuqishmërisë dhe nuk është i ekzekutueshëm. E paditura i propozon gjykatës që të refuzoj ankesën si të papranueshme dhe/ose të pabazuar si dhe të lërë në fuqi vendimin e AL. E paditura në mbështetje të mbrojtjes së saj ka bashkangjitur në kopje Kërkesën për emërimin e anëtarëve të AL datë 17 gusht 2006.

Me 22 janar 2017, mbrojtja e të paditurës iu dorëzua ankuesit por asnjë përgjigje nuk u dorëzua.

Me 07 dhjetor 2023, gjykata lëshoi një urdhër për ankuesin përmes së cilit ndër të tjera kërkoi nga i njëjti që të sqaroj nëse aktgjykimi i përmendur nga e paditura (C.nr.152/06 datë 13 nëntor 2006), është i plotfuqishëm dhe dëshmi mbështetëse për të. Me 18 dhjetor 2023, ankuesi u përgjigj përmes një parashtrëse duke theksuar se ishte larguar nga puna nga organi i dhunshëm serb në bazë të ligjeve diskriminuese të asaj kohe dhe se për këtë ka ushtruar ankesë në gjykatë por që në gjykatë nuk ka asnjë dokumentacion pra janë asgjësuar. Sa i përket aktgjykimit në fjalë, ankuesi sqaroi se me të njëjtin ishte pranuar kërkesa e tij si meritore, mirëpo gjykata ndërkohë ka marr aktvendim për ndërprerjen e procedurës duke udhëzuar atë që kërkesën e tij ta realizoj përmes procedurës së likuidimit. Në mbështetje të përgjigjes së tij ankuesi dorëzoi dëshmitë në kopje si: Aktvendimin nr.108 datë 25 shtator 1991, për caktimin e tij në punë lëshuar nga NPSH “Banja e Kllokotit” dhe Aktvendimin C.nr. 99/2007, datë 08 shkurt 2011, për ndërprerjen e procedurës, lëshuar nga Gjykata Komonale në Viti.

Për detaje të tjera, referimi mund të bëhet në dosjen e lëndës.

Arsyetimi ligjor:

Ankesa refuzohet si e pabazuar dhe vërtetohet vendimi i AL si i drejt dhe i bazuar në ligj.

Në bazë të nenit 2.4 dhe nenit 77.1.1.1 të Ligjit Nr.06-L-086 të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme Ligji për Dhomën e Posaçme), gjykata zbaton dispozitat procedurale të këtij ligji.

Në bazë të nenit 76.3 të Ligjit mbi Dhomën e Posaçme, në lidhje me nenin 399 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, gjykata vlerëson se faktet që përmban ankesa nuk e vërtetojnë atë dhe merr Aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore.

Gjykata ka shqyrtuar në tërësi të gjithë materialin e paraqitur në gjykatë nga të dyja palët dhe konstaton se njëra ndër çështjet thelbësore kontestuese, ndërmjet palëve është çështja e parashkrimit, që si e tillë është çështje e rregulluar me dispozita ligjore dhe meqenëse gjykata konstaton se është parashkruar e drejta për të kërkuar në rrugë gjyqësore përmbushjen e detyrimit, pretendimet e tjera të palëve nuk do të shqyrtohen.

Neni 37.4.4.1 i Shtojcës së Ligjit për AKP-në, parasheh:

kërkesat që konsiderohen të jenë të pasafatshme sipas afatit të kufizuar të përcaktuar me ligje të aplikueshme, si dhe kërkesat që nuk janë parashtruar në mënyrë të rregullt apo në kohë para gjykatës kompetente, refuzohen dhe nuk gëzojnë të drejtë për të marrë pjesë në disbursimet nga likuidimi;

Gjykata gjen se neni 608 i Ligjit për Punën e Bashkuar (Gazeta Zyrtare nr. 53/76) në të cilin ishte mbështetur vendimi refuzues i AKP-së ishte shfuqizuar me Ligjin mbi Ndryshimet dhe Plotësimet e Ligjit mbi Ndërmarrjet (GZ 40/89) i cili ligj kishte hyrë në fuqi me 15 korrik 1989, konkretisht me nenin 74, i cili nen e plotëson Ligjin mbi Ndërmarrjet (GZ 77/88, (i cili kishte hyrë në fuqi me 01 janar 1989), konkretisht nenin 196 i cili qartësisht normon shfuqizimin e të gjitha dispozitave të Ligjit mbi Punën e Bashkuar, përveç dispozitave nga Kreu IV dhe Kreu i VI kaptina 2, dispozita e nenit 608 është e vendosur në Kreun e VI në kaptinën e 3, që do të thotë se është shfuqizuar me këtë ndryshim plotësim të ligjit. Ligji mbi Marrëdhënien e Punës i datës 14 prill 1989 dhe Ligji për të drejtat themelore nga marrëdhënia e punës i datës 28 shtator 1989, nuk kanë paraparë dispozita të veçanta lidhur me parashkrimin e kërkesave monetare që lindin nga marrëdhënia e punës, megjithatë kjo nuk do të thotë se instituti i parashkrimit për kërkesat monetare ka mbetur i pa mbuluar me dispozita të tjera ligjore.

Gjykata vlerëson se, për kohën kur pretendohet se është krijuar detyrimi, duhet të aplikohet parashkrimi i përgjithshëm për detyrimet civile lidhur me kërkesat periodike. Këto rregulla gjinden në Ligjin mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD) nr. 690 të datës 30 mars 1978, të njëjtat rregulla gjinden edhe në Ligjin nr. 04/L-077 për Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD) i cili ka hyrë në fuqi më 19 dhjetor 2012. Në pajtim me nenin 372, paragrafi 1 i LMD-së, parashkrimi i kërkesave periodike siç është paga, është tri (3) vjet; Ligji i ri ka mbajtur të njëjtin afat parashkrimi prej 3 vitesh (neni 353, paragrafi 1, i LMD-së). Po ashtu, Ligji i Punës nr. 03/L-212 i cili është në fuqi, nuk parasheh dispozitë të veçantë për parashkrimin në lidhje me pagesat e të ardhurave, por parasheh një afat të përgjithshëm prej 3 viteve të parashkrimit, në lidhje me kërkesat që lindin nga marrëdhënia e punës. Nga dispozitat e lartcekura, gjykata vlerëson se parashkrimi si institut i së drejtës civile në përgjithësi dhe në veçanti afati 3 vjeçar i parashkrimit

për kërkesat monetare, është ruajtur në të gjitha ligjet që kanë qenë të aplikuara në atë kohë, por edhe në ligjet që tani janë në fuqi.

Prandaj, shihet se parashkrimi për kompensimin e kërkuar në këtë lëndë (për paga të papaguara në shumë prej 13,024.28 € dhe shpenzimet e procedurës gjyqësore në shumë prej 300.00 € për periudhën kohore tetor 1991 – korrik 1999 nga NSH “Banja e Kllokotit”) ishte i rregulluar me LMD-në (1978), i cili ishte ligj ende në fuqi në atë kohë. Vetëm në dhjetor 2012 ligji i aplikueshëm ndryshoi, por edhe LMD-ja ka mbajtur të njëjtin afat parashkrimi prej 3 vjetësh.

Me vjetërsim/parashkrim, ligjërisht shuhet e drejta e kërimit të përmbushjes së detyrimit, parashkrimi fillon të rrjedhë ditën e parë pas ditës kur kreditori të ketë pasur të drejtë të kërkojë përmbushjen e detyrimit, në qoftë se me ligj për raste të veçanta nuk është parashikuar diçka tjetër. Në rastin konkret, e drejta për të kërkuar kompensimin e pretenduar për paga të papaguara është ligjërisht e vjetërsuar pas 3 viteve, pasi që NSH-ja nuk ka përmbushur detyrimin e saj ndaj parashtruesit të kërkesës brenda këtij afati dhe pasi që ankuesi nuk ka ofruar ndonjë dëshmi se ka paraqitur kërkesë në ndonjë procedurë gjyqësore, apo para ndonjë autoriteti kompetent brenda afatit 3 vjeçar, për të kërkuar borxhin e pretenduar në lidhje me pagat e pa paguara dhe kështu për ta ndaluar rrjedhjen e afatit të parashkrimit. Sipas shkresave të lëndës dhe pohimeve të vet ankuesit, i njëjti kërkesën për kompensimin e pagave të papaguara për periudhën tetor 1991 – korrik 1999, e ka parashtruar në Autoritetin e Likuidimit më 17 janar 2011, që në bazë të dispozitave ligjore të lartcekura, një kërkesë e tillë në atë kohë vetëm se ishte parashkruar.

Gjykata është plotësisht në dijeni për rastet e tilla dhe ka marr parasysh pretendimet e ankuesit për largimin e tij nga puna në bazë të diskriminimit (si të gjithë punëtorëve të tjerë shqiptarë, të larguar në atë kohë nga aplikimi i masave të dhunshme), por nuk ka mundur të ofroj një zgjidhje tjetër ligjore, sa i përket kompensimit të kërkuar për paga të papaguara për periudhën kohore 1991 – 1999, kjo pasi ka kaluar një kohë jashtëzakonisht e gjatë nga ai moment deri në momentin e paraqitjes së kërkesës së tij në procedurë të likuidimit.

Gjykata gjithashtu nuk e mohon faktin (siç theksohet nga ankuesi) se dëshmitë e inicimit të kundërshtimeve nga punëtorët e NSH-së në gjykatën e atëhershme mund të jenë djegur apo asgjësuar gjatë luftës si dhe parashtrimi të padisë në Gjykatën Komunale në Viti sipas lëndës C. nr. 152/06, që mund të jetë dorëzuar nga punëtorët e NSH-së, por të njëjtat nuk kanë efekt për të vendosur ndryshe, përveç lënies në fuqi të vendimit të kundërshtuar siç edhe u arsyetua më lartë. Një interpretim i tillë njëherit është në pajtim edhe me precedentët e fundit të DHPGJS-së dhe Kolegjit të Apelit në lidhje me raste të tilla dhe këtë NSH (AC-I-21-0281, AC-I-21-0462, AC-I-22-0651, etj.).

Andaj në bazë të të lartcekurave dhe në pajtim me nenet 54.1 dhe 74.4 të Ligjit për Dhomën e Posaçme u vendos si në dispozitiv të aktgjykimit.

Taksat gjyqësore

Në bazë të nenit 62.5 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, secila palë do ti mbulojë shpenzimet e veta. Ankuesi e ka bërë pagesën e taksës gjyqësore në shumë prej 30.00 € për ankesën e parashtruar dhe nuk ngarkohet me taksa shtesë.

Këshilla juridike

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme brenda 15 ditëve nga pranimi i këtij aktgjykimi. Ankesa duhet të dorëzohet në bazë të nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

Sylejman Shumolli
Gjyqtar